

заглавію, сирѣчъ: части (*страны, или дѣловѣ) тѣла, годищнаго времени, травы и проч; и що Грамматика его не бѣше на сегашній Болгарскій языку, но на Церковный. Колико азъ сѧ опознавахъ сосѣд Василіа Неновича, толико мало по мало, ми сѧ видѣше, че той є твердѣ прости Филологъ. Той є былъ злочестенъ торговецъ; послѣ сѧ фаналъ за оучителство въ тако именемое Славянско Оучилище, въ кое, освенъ Влашкій языкъ, ни Азбукі Славянски не оучатъ.

Като видѣхъ, че тіици тетрадки сѧ безполезны (*не файдаліи, тѣрски), азъ соѣтовахъ Неновича да не борда сосѣднихъ напечатаніе, за да оусоверши свой тѣсъ; и мѣ обадихъ за това свое соѣтованіе. Видисѧ, че азъ самъ былъ причина, за да не напечати онъ до сего тако именемымъ его Словарь и Грамматика. Чини сѧ, че той не є можѣль и за това, зашто бѣше Адвокатинъ (*векилий) во Влашкій Диванъ.

Кога бѣхъ презъ Дунавъ (*бѣлъ Болгарія) азъ сакакъ сѧ мѹчихъ да добылъ